



[Faint, illegible handwriting on a blank page]





Quæstiones Miscellanæ

Ex l. fructus 45. ff. de Usur. & Fructib.
§. Titius. Si defend. def. 2. F. 26.
c. Raynuius. f. de Test.

Quas

D. A. G.

Ex Decreto atque auctoritate Amplifs.
Ictorum in celeberr. Rauracorum
Academia Ordinis
Doctoralium in Vtroque Iure insigniorum
& privilegiorum consequendorum
causâ

publicæ disquisitioni
subjicit

IOHANNES BORNITIUS

Torgensis

Ad 17. Octob. horis locoq; solitis.

BASILEAE
Typis Ioh. Iac.
Genathi.
Anno 1608.



N O B I L I S S I M I S,

Strenuis juxtà & omni virtutum

eruditionisq; genere Cumu-

latiſſ. Viris

DN. ANDREÆ Pflugem in Gröbik/ꝛc.

DN. HEINRICO à Friefen) Fratrib. ger-
& manis in

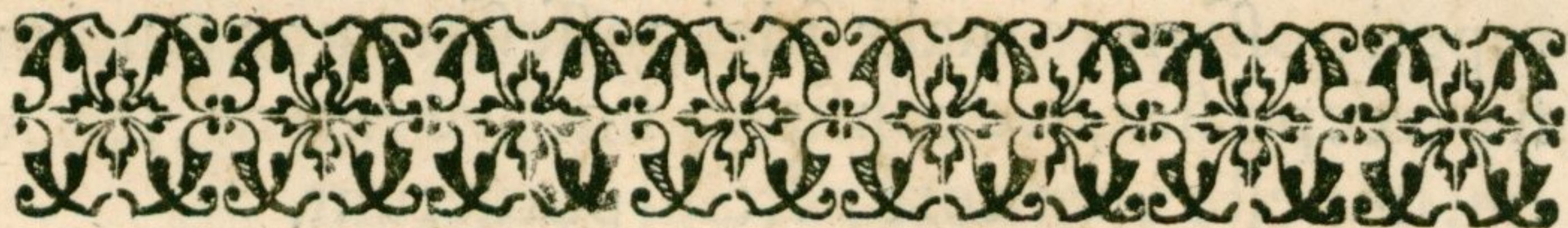
DN. CAROLO à Friefen) Rötaw/ꝛc.

Dominis patronis & fautoribus

fuis unicè colendis

D. D. D.

Auctor.



THE S. I.

Ex l. fructus 45. ff. de Usur. §

Fruct.

VARIA variorum de mente huius legis mens est; quæ veritati sit proximior collatis aliis legibus, & principiis juris paullo altiùs repetitis videbimus.

II.

Regulare est, quod ex re mea nascitur, vel occasione eius provenit, meum esse: quod generali fructuum appellatione ut plurimum venire solet; qui adeò dominium rerum sequuntur, ut eius pars censeantur.

III.

Quo sensu & in rem actione instituta, ut omnis accessio, ita & fructus veniunt, etsi in libello de iis nominatim nihil sit expressum; Restitutione quippe rei & fructus continentur. Quod de fructibus qui lite contestata & iudicio cœpto proveniunt expeditum est; Eorum verò qui antè proveniunt, nominatim mentio in libello facienda est.

IV.

Atque hoc in universalibus actionibus, videlicet hæreditatis petitione, & similibus planum est: hinc enim, cum & fructus augeant hæreditatem, omnes

):(2

repeti possunt; à malæ fidei possessore non tantùm si percepti sint, sive consumti sint sive extent, sed & qui honestè à petitore percipi potuerunt.

V.

Bonæ fidei autem possessor eos tantùm restituit quibus locupletior est tempore litis cōtestationis.

VI.

Diversum aliquando fit in rerum singularum vindicatione: hîc enim distinctio bonæ & malæ-fidei possessoris hoc quoque operatur, ut ab hoc fructus repeti queant, ab illo non usquequaque.

VII.

Malæ fidei namque possessor fructus omnes restituere tenetur, non tantùm quos quocunq; modo percepit, sed & quos honestè percipere potuerit petitor, frustrà distinguente Acc. inter eum qui tit. possidet, & qui eum non habet.

IX.

Hæredem quoque ignoratione suâ malæ fidei possessoris vitia non excludere, quin de fructibus restituendis teneatur, cum communi Dd. sententia magis puto.

IX.

Huc refero quemlibet possessorem post litem contestatam, & eum qui bona fide possedit: cùm postmodum omnis causa, adeoque quicquid habiturus fuisset petitor tempore litis contestatæ restituendum sit, quo numero & percipiendi fructus

com-

computantur. Lite enim cōtestata in mala fide constituitur, vel certè prædoni æquiparatur.

X.

Multò magis hoc verum est de eo qui ab initio bonæ fidei possessor post alienum se possidere resciscit.

XI.

At bonæ fidei possessor ante litem contestatam fructus interim suos facit, non tantùm quos industriâ suâ paravit, sed & quos natura spontè produxit.

XII.

Suos autem facit sive à se sive ab alio perceptos, etsi nondum consumserit, extantes tamen tempore litis contestatæ ab eo avocari queunt.

XIII.

Quorsum igitur legis nostræ casum referemus, quæ de donatione inter conjuges invalida loquitur? Sanè ut quis bona fide possidere dicatur, legitimo titulo haut opus esse arbitror, quin & juris ignorantia quem in bona fide constituere queat.

XIV.

Malo tamen & hîc donatarium malæ fidei possessorem dicere, & excipi à regula: Ut eos saltèm fructus lucretur, qui industriâ eius proveniunt: cum & aliis multis casibus benignius cum eo, quàm cum malæ-fidei, imò & bonæ-fidei possessore agatur.

):(3

XV.

Ex §. Titius. Si de feud. defuncti.

2. F. 26.

Ut prior textus in jure civili, ita hic §. jure feudali de jure agnatorum quod alienationem feudi concernit, obscurus est, sententiis Interpp. in varias hinc inde partes distractus: Ex quibus ut præcipuas saltèm hic delibemus, præmitto primò: In feudo novo, quod propriam naturam feudi habet (nec enim de aliis speciebus jam mihi sermo est) nihil juris esse agnatis ex latere venientibus, nisi quatenus de eorum jure vel successione in prima investitura est expressum. Unde alienato hoc feudo jus revocandi illis non competit.

XVI.

Filios quoque & descendentes alienantis feudi tam novi quam antiqui alienationem revocare non posse, juri feudali magis consentaneum esse arbitror.

XVII.

Ex quo consequens est, quòd de revocatione factæ alienationis disponitur hoc §. omninò de feudo antiquo, quod à paterno jure feudali non distinguitur, & de agnatis à latere conjunctis, non de filiis vel descendantibus accipiendum esse.

XIX.

His ergò duplex ad revocandam alienationem via patet: Jus sc: protimiseos, & successionis: Quo-
rum

rum illo statim, etiam vivo adhuc alienatore, & ante alienationem, precio tamen, quod emtor dederit, aut dare voluerit, reddito: hoc verò & absq; precio refuso tùm demùm uti possunt, quando successionis ordo ipsos tangit, defuncto sc: sine liberis vel agnatis proximioribus alienatore.

XIX.

Ad utramque revocationem nihil interesse arbitror, an in extraneum, an in agnatum ulterioris gradus alienatio facta sit; Et ita principium §. nostri accipio, de parte feudi alienata in agnatum ulterioris gradus, qui idem alteram eiusdem feudi partem jam possederat.

XX.

Utrunque hoc jus duobus modis finitur: 1. Si alienationi factæ consenserint, 2. Præscriptione. Et ut ne jure successorio agnatus alienatum feudum revocare possit, expressè eum consensisse oportet: Ne autem jure protimiseos uti possit, sufficere puto si legitimè requisitus emere recusaverit.

XXI.

Uno ex proximis agnatis consentiente, iis qui pari sunt gradu præjudicium nullum creari patet: sed an superstite consentiente in solidum, an pro rata revocare queant? Illud de jure protimiseos, hoc de jure successionis verum puto, adeoque hoc casu jus accrescendi locum non habuerit.

XXII.

Successorium tamen edictum utroque jure cessare arbitror : ut proximioribus agnatis consentientibus , quamdiu supersunt , qui ulteriori sunt gradu , neque jure protimiseos , neque successorio uti possint.

XXIII.

Illud etiam , q̄ consentientes hæredibus quoq; suis , qui non proprio sed prædecessorum suorum jure utuntur , præjudicium creent.

XXIV.

In præscriptione de tempore est controversia : Ego jus saltèm protimiseos annali silentio à tempore scientiæ computato : alterum triginta annorum lapsu finiri puto : hocq; ipsum proximioribus à morte alienatoris , iis verò qui ulteriori sunt gradu non nisi proximioribus è medio sublatis currere.

XXV.

*Ex c. Raynutius. Extr. de
Testam.*

In notat. hoc c. ut omittamus , quæ de tertia aviæ & matri ex hæred. Raynutii jure quodam (ut ex textu colligunt Cc.) Longobardico debita dicuntur : Illud primum ex eodem colligi non posse arbitror : Quòd compendiosa , uti vocant , substitutio à pagano impuberi directis verbis facta post
pu-

pubertatem obliquetur: Quemadmodum nec hoc
jure ullo expressum puto.

XXVI.

Quæ verò ab eodem fit verbis communibus, ut
post pubertatem fideicommissaria est; Ita ante pu-
bertatem directa censetur etiam matre existente
in medio.

XXVII.

Illud utique in aperto est, Canonem hunc liberis
fideicommissis gravatis, & legitimæ, & quartæ Tre-
bellianæ deductionem simul concedere: Con-
trarium legibus civilibus magis consentaneum
puto.

XXIIX.

In Trebellianam fructus interim percepti à libe-
ris primi gradus fideicommissis gravatis beneficio
Constitutionis Zenonianæ *l. jubemus. C. ad Trebell.*
non imputantur: Quod etiam eo casu verum puto,
quo secundum Canonem nostrum & legitima &
Trebelliana detrahitur.

XXIX.

Quod hinc dicitur, fructus à tempore litis con-
testatæ post mortem Adjectæ perceptos in Trebel-
lianam imputari, non verò antè; juri quoque
civilis consonum esse
puto.

):(5



COROLLARIA.

1.

Rerum pub. tantum tres esse species simplices, nullam mixtam, principiis politicis convenire put o.

2.

In iis an Monarchia primas ferat?

3.

Regni quærendi modi legitimi sunt, electio, successio tam hereditaria, quam legitima, justum bellum.

4.

An eò etiam prescriptionem referemus?

5.

Regem nasci, quam sumi, consultius puto.

6.

*Masculis magis, quam fœminis, &
pri-*

*primogenito soli, quam aliis successionem
tribui.*

7.

*In jure primogenitura & avi succes-
sione nepotem ex primogenito, secundoge-
nito filio; ut & in successione Patru-
natum ex secundogenito ter-
tio præferri.*



F I N I S.



Faint, illegible text within a rectangular border, possibly bleed-through from the reverse side of the page.



✓
00 A 6436

ULB Halle 3
004 931 300


KD 18



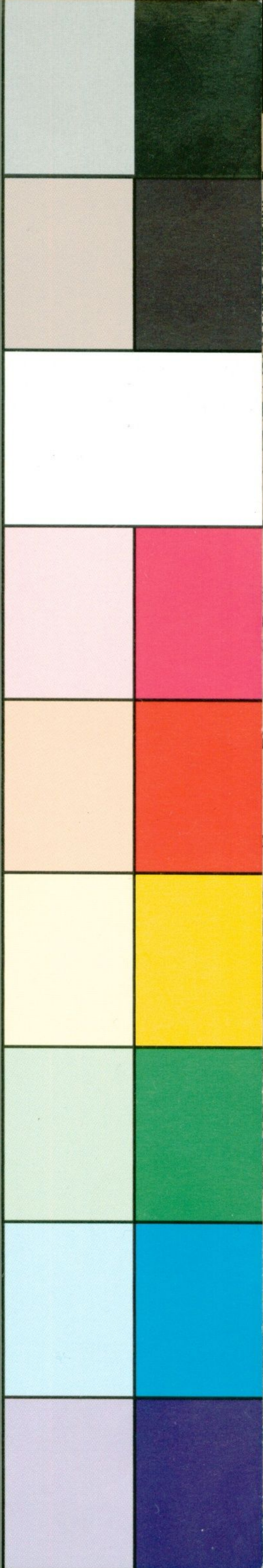


Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black



llaneæ
& Fructib.
2.F.26.
est.
ate Amplifs.
uracorum
nis
insigniorum
endorum
loni
NITIVS
oq; solitis.

10

